

ອຕ ປົມຍາເມ ຈຕຸຕາໂຣ ມහາຮາໂນ ຈຕຸຖິສາ ເອໂກາສໍ ກໂຣນຸຕາ ອຸປະຈຸນໍ ອາຄມືສຸ ບ

ຄຮັງນັ້ນ ອ. ທ້າວມທາຮ ທ. ລີ ທຽງກະທໍາອູ່ ຂຶ່ງທີສລີ ທ. ໃຫ້ເປັນທີມີແສງສ່ວ່າເປັນອັນດີຍາກັນ ເສດືຈມາແລ້ວ ສູ່ທີ່ເປັນທີ່
ບໍາຮຸງ ໃນຍາມທີ່ໜຶ່ງ ບ

ໝາພຸໂກ ໂອກາສໍ ທີສຸວາ “ກີໂຄາໂສ ນາມໂສຕີ ຈິນເຕັສີ ບ

ອ. ອາຊີວັກຂີ່ວ່າໝາພຸກ ເທັນແລ້ວ ຂຶ່ງແສງສ່ວ່າ ຄິດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ແສງສ່ວ່າ) ນັ້ນ ຂີ່ວ່າ ເປັນແສງສ່ວ່າອະໄຣ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້
ບ

ມຊັດມີມຍາເມ ສກໂກ ເທວາຈາ ອາຄມີ ບ

ອ. ເທັດຜູ້ພຣະຈາກ ພຣະນາມວ່າລັກກະ ເສດືຈມາແລ້ວ ໃນຍາມອັນມີໃໝ່ທ່າມກລາງ ບ

ໝາພຸໂກ ຕມບີ ທີສຸວາ “ໂກ ນາມໂສຕີ ຈິນເຕັສີ ບ

ອ. ອາຊີວັກຂີ່ວ່າໝາພຸກ ເທັນແລ້ວ (ໜຶ່ງທ້າວລັກກະ) ແມ່ນັ້ນ ຄິດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ບຸດຄລ) ນັ້ນ ຂີ່ວ່າ ເປັນໂຄຣ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

ປຈຸດມີມຍາເມ ເອກາຍ ອຸຄຸລິຍາ ເອກ ທຸວິທີ ເທຸວ ບເປາ ທສທີ ທສ ຈກກວາພຳນິ ໂອກາເສັ່ນ ສມຕູໂຄ ມາພຸຮ່າມາ
ສກລອຮຽນ ເອໂກາສໍ ກໂຣນຸໂຕ ອາຄມີ ບ

ອ. ທ້າວມທາພຣ່ມ ຜູ້ສາມາຮາ (ເພື່ອອັນທຽງຢັງຈັກຮາວລ) ໜຶ່ງ ໃຫ້ສ່ວ່າ ດ້ວຍນິ້ວມືອ ໜຶ່ງ, (ເພື່ອອັນທຽງຢັງຈັກຮາວລ ທ. ສອງ ໃຫ້
ສ່ວ່າງ) (ດ້ວຍນິ້ວມືອ ທ.) ສອງ ບລາ ເພື່ອອັນທຽງຢັງຈັກຮາວລ ທ. ລົບ ໃຫ້ສ່ວ່າງ (ດ້ວຍນິ້ວມືອ ທ.) ລົບ ທຽງກະທໍາອູ່ ຂຶ່ງປ່າທັງລື້ນ
ໃຫ້ເປັນປໍາມີແສງສ່ວ່າເປັນອັນດີຍາກັນ ເສດືຈມາແລ້ວ ໃນຍາມອັນມີໃໝ່ທ່ານ໌

ໝາພຸໂກ ຕມບີ ທີສຸວາ “ໂກ ນຸ ໂໂ ເອໂສຕີ ຈິນເຕັຕຸວາ ປປາໂຕ ສຕຸຖາ ສນຸຕິກິ ດນຕຸວາ ປົກສິນຄາຮໍ ກຕວາ ເອກມນຸ່ມ
ຈົໂຕ ສຕຸຄາຮໍ ປຸຈຸນີ “ມາຫສມນ ຕຸມທຸກ ສນຸຕິກິ ຈຕລູໂສ ທີສາ ໂອກາເສັ່ນໂຕ ປົມຍາເມ ໂກ ອາຄໂຕຕີ ບ

ອ. ອາຊີວັກຂີ່ວ່າໝາພຸກ ເທັນແລ້ວ (ໜຶ່ງທ້າວມທາພຣ່ມ) ແມ່ນັ້ນ ຄິດແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ບຸດຄລ) ນັ້ນ ເປັນໂຄຣໜອແລ (ຍ່ອມເປັນ)”
ດັ່ງນີ້ ໄປແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະຄາສດາ ໃນເວລາເຫັນທີ່ຢ່າງ ກຣະທໍາແລ້ວ ຂຶ່ງປົກສິນຄາຮໍ ຍືນອຸ່ງແລ້ວ ດັ ທີ່ສຸດສ່ວນຂັ້ງໜຶ່ງ
ທູລຄາມແລ້ວ ຂຶ່ງພຣະຄາສດາ ວ່າ “ຂ້າເຕັ້ສມະຜູ້ໃຫຍ່ ອ. ໄຄຣ ຍັງທີສ ທ. ລີ ໃຫ້ສ່ວ່າງອູ່ ມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງພຣະອອກ ໃນຍາມ
ທີ່ໜຶ່ງ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ຈຕຸຕາໂຣ ມഹາຮາໂນຕີ ບ

(ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ທ້າວມທາຮ ທ. ລີ (ທຽງທີສ ທ. ລີ ໃຫ້ສ່ວ່າງອູ່ ເສດືຈມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງເຮົາ ໃນຍາມ
ທີ່ໜຶ່ງ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ກີກາຮນາຕີ ບ

(ອ. ອາຊີວັກຂີ່ວ່າໝາພຸກ ທູລຄາມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ທ້າວມທາຮ ທ. ລີ ທຽງທີສ ທ. ລີ ໃຫ້ສ່ວ່າງອູ່ ເສດືຈມາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງ
ພຣະອອກ ໃນຍາມທີ່ໜຶ່ງ) ເພຣະເຫດວຸໄຮ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ນໍ ອຸປະຈາຕຸນຸຕີ ບ

(ອ. ພຣະສາດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ທ້າວມທරາຊ ທ. ລື້ ທຽງທີ່ ທ. ລື້ ໄທ້ສ່ວ່າງອູ່ ເສດີຈາແລ້ວ ສູ່ສຳນັກ ຂອງເຮົາ) ເພື່ອອັນ ບຳຮຸງ ຜຶ້ງເຮົາ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ກີ ປນ ຕວໍ ຈຕູທີ ມහາເຮົາ ອຸຕຸຕົຣິໂຕ ບ

(ອ. ອາຈືວກຂໍ້ອວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາມແລ້ວ) ວ່າ “ກີ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ຍິ່ງກວ່າ ກວ່າທ້າວມທරາຊ ທ. ລື້ (ຢ່ອມເປັນ) ທີ່ວີ່ ດັ່ງນີ້ ບ

“ອາມ ຊມພຸກ, ອໜູທີ ວາຈຸນ ອຕົຣາຫາຕີ ບ

(ອ. ພຣະສາດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນໜັກພຸກ ເຂອ (ອ. ອຢ່າງນັ້ນ), ກີ ອ. ເຮົາ ເປັນພຣະຣາຍິ່ງ ກວ່າພຣະຣາຊ ທ. (ຢ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ມຊົມີມຍາເມ ປນ ໂກ ອາຄໂຕຕີ ບ

(ອ. ອາຈືວກຂໍ້ອວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາມແລ້ວ) ວ່າ “ກີ ອ. ໄຄ ມາແລ້ວ ໃນຍາມອັນເມື່ອໃນທ່າມກລາງ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ສກຸໂກ ເທວາຫາຕີ ບ

(ອ. ພຣະສາດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ເທວາຜູ້ພຣະຣາຊ ພຣະນາມວ່າລັກກະ (ເສດີຈາແລ້ວ ໃນຍາມອັນເມື່ອໃນທ່າມກລາງ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ກີກາຣະນາຕີ ບ

(ອ. ອາຈືວກຂໍ້ອວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເທວາຜູ້ພຣະຣາຊ ພຣະນາມວ່າລັກກະ ເສດີຈາແລ້ວ ໃນຍາມອັນເມື່ອໃນທ່າມກລາງ) ເພຣະເຫດວຸໄຮ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ນໍ ອຸປະຈາຕຸມເວາຕີ ບ

(ອ. ພຣະສາດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເທວາຜູ້ພຣະຣາຊ ພຣະນາມວ່າລັກກະ ເສດີຈາແລ້ວ ໃນຍາມອັນເມື່ອໃນທ່າມກລາງ) ເພື່ອອັນ ທຽງບຳຮຸງ ຜຶ້ງເຮົານັ້ນທີ່ວາ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ກີ ປນ ຕວໍ ສກຸເທວາຫາໂຕປີ ອຸຕຸຕົຣິໂຕ ບ

(ອ. ອາຈືວກຂໍ້ອວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາມແລ້ວ) ວ່າ “ກີ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ຍິ່ງກວ່າ ແນກວ່າເທວາຜູ້ພຣະຣາຊພຣະນາມວ່າລັກກະ (ຢ່ອມເປັນ) ທີ່ວີ່ ດັ່ງນີ້ ບ

“ອາມ ຊມພຸກ, ສກຸໂຕປີ ອຸຕຸຕົຣິໂຕມີທີ, ເໂສ ປນ ມຍໍ ຄີລານຸປັງຈາໂກ ກປປີຍກາຮາສາມແນຮສົມໂສຕີ ບ

(ອ. ພຣະສາດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນໜັກພຸກ ເຂອ (ອ. ອຢ່າງນັ້ນ), (ອ. ເຮົາ) ເປັນຜູ້ຍິ່ງກວ່າ ແນກວ່າທ້າວລັກກະ ຢ່ອມເປັນ, ກີ (ອ. ທ້າວລັກກະ) ນັ້ນ ເປັນຄີລານຸປັງຈາກ ຂອງເຮົາ ເປັນຜູ້ເຂົ້າກັບດ້ວຍສາມແນຮຜູ້ເປັນກັບປີຍກາຮກ (ຢ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ປຸລືມຍາເມ ສກລອວນຸ່ມ ໂອກາເສດຖາ ໂກ ອາຄໂຕຕີ ບ

(ອ. ອາຈືວກຂໍ້ອວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາມແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ໄຄ ຍັງປາທັ້ງລື້ນ ໄທ້ສ່ວ່າງແລ້ວ ມາແລ້ວ ໃນຍາມອັນເມື່ອໃນກາຍຫລັ້ງ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ຢໍ ນິສຸສາຍ ໂລເກ ພູຮ່າຮຸມຄາທໂຍປີ ຂີປີຕົວາ ປກ່າລືຕົວາ ‘ນົມ’ ມາຫພຣໜຸໂນຕີ ວາທຸຕີ, (P151) ໂສເວອ ມາຫພຣໜຸມາຕີ ບ”

(ອ. ພະຍາສັດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ຊນ ທ.) ແມ່ນພຣາຮມນີ້ເປັນຕົ້ນ ໃນໂລກ ຈາມແລ້ວ ພລາດແລ້ວ ຍ່ອມກລ່າວ ວ່າ ‘ອ. ຄວາມ ນອບນ້ຳມ (ຈົນີ້) ແກ່ທ້າວມາຫພຣໜຸມ’ ດັ່ງນີ້ ເພົະວາຄັຍ (ເຊິ່ງບຸດຄລ) ໄດ້, (ອ. ບຸດຄລ) ນັ້ນນັ້ນເຖິງວ່າ ເປັນທ້າວມາຫພຣໜຸມ (ຍ່ອມ ເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ກີ ປນ ຕຸວ່າ ມາຫພຣໜຸນາປີ ອຸດຸຕີຕົວໂລໂທີ ບ”

(ອ. ອາຊີວັກຂໍ້ວ່າໜັກພຸກ ຖຸລາຄາມແລ້ວ) ວ່າ “ກີ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ຍິ່ງກວ່າ ແກ້ກວ່າທ້າວມາຫພຣໜຸມ (ຍ່ອມເປັນ) ຢ່ວືວ່າ ດັ່ງນີ້ ບ

“ອາມ ຜູ້ມັກ, ອໜູທີ ພຣໜຸນາປີ ອຕີພຣໜຸມາຕີ ບ”

(ອ. ພະຍາສັດາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນໜັກພຸກ ເຂອ (ອ. ອຍ່າງນັ້ນ), ກີ ອ. ເຮົາ ເປັນພຣໜຸມຍິ່ງ ແກ້ກວ່າພຣໜຸມ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

“ອຈຸຈົດໂຍສີ ຕຸວ່າ ມາຫສມຄນ, ມຍ່ທີ່ ປນ ປະບຸຈປະນຸຍາສວສສານີ ອີຈ ວສນຕຸສຸສ, ເອເຕີສຸ ເອໂກປີ ມໍ ອຸປະຈາຕຸ່ ນາຄຕປຸ່ພົບ; ອໜູທີ ເອຕຸກຳ ອຖຸຮານໍ ວາຕກາໂຂ ທຸຕົວາ ຈິຕໂກວ ວິຕິນາເມສີ, ນ ຕາວ ເຕ ມຍ່ທີ່ ອຸປະຈານໍ ນາຄຕປຸ່ພຸພາຕີ ບ”

(ອ. ອາຊີວັກຂໍ້ວ່າໜັກພຸກ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ສມຄະຜູ້ໃຫຍ່ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ອັກຈຽບຍົງ ຍ່ອມເປັນ, ກີ ເມື່ອຂ້າພເຈົ້າ ອູ້ອູ້ ໄນທີ່ ນີ້ ລຶ້ນປັບປຸງທີ່ ທ່າ, ອ. - (ໃນເທັນ) ທ. ເທົ່ານ້ຳທ່ານ - (ເທັນ) ແມ່ນຄົງທ່ານ ເປັນຜູ້ໄໝເຄຍມາແລ້ວ ເພື່ອອັນປໍາຮູງ ຜົ່ງ ຂ້າພເຈົ້າ (ຍ່ອມເປັນ), ກີ ອ. ຂ້າພເຈົ້າ ເປັນຜູ້ມີລົມເປັນກັກຂາ ເປັນ ຜູ້ຍືນອູ້ແລ້ວເຖິງວ່າ (ຢັກກາລ) ໄທ້ອັມລ່ວງໄປວິເຄີຍແລ້ວ ລຶ້ນກາລ ນານ ອັນມີປະມານເທົ່ານີ້, (ອ. ເທັນ ທ.) ເທົ່ານ້ຳ ເປັນຜູ້ເຄຍມາແລ້ວ ສູ່ທີ່ເປັນທີ່ປໍາຮູງ ຜົ່ງ ຂ້າພເຈົ້າ (ຍ່ອມເປັນ) ກ່ອນ ພ້າມໄດ້ ດັ່ງນີ້ ບ

ອັນ ນຳ ສຕາ ວາທ “ໜ່າມຸກ ຕຸວໍ ໂລກສົມື ອັນພາລິ ມາຫະນຳ ວຸດຈູມາໂນ ມີ ວຸດເຈົ້າກາໂມ ທ້າໂຕ; ນຸ້ ດັວ
ປົບຈປົບຄຸນາສວສຸກັນ ອຸດເມາ ຂາທລີ, ຖຸມີຍ່ເຢາ ນີປະຈຸບີ, ນຄໂໂຄ ທຸດວາ ວິຈີ, ຕາລກູຈີຂ່າຍເຫັນ ເກເສີ ລຸດົງຈີ, ອັນ
ຈ ປັນ ໂລກ ວຸດເຈົ້າໂຕ ‘ອໍທໍ ວາຕກຸໂຍມທີ, ເກປາເຫັນ ຕິກູ້ຈາມີ, ນ ນີລື່າມີ, ນ ນີປະຈາກີຕີ ວະລີ, ມີ
ວຸດເຈົ້າກາໂມລີ; ບຸພົເພີ ຕຸວໍ ປາປຶກ ລາມີກ ທິກູ້ຈີ ນີສສາຍ ເອຕຸກໍ ກາລໍ ອຸດກຸໂໂລ ພຸມີລົຍ ນຄໂໂຄ ວິຈຣຸໂຕ
ຕາລກູຈີຂ່າຍເຫັນ ເກສລຸດົງຈຳ ປັຕິໂຕ, ອີທານີປີ ປາປຶກ ລາມີກ ທິກູ້ຈີເມາ ດັນຫາສີຕີ ໃ

ครั้งนั้น อ. พระค่าสดา ตรัสแล้ว (ภาษาชีวกี้หรือว่าชัมพุก) นั้น ว่า “ดูก่อนชัมพุก กะ อ. เธอ ล่วงอยู่ ซึ่งมหาชน ผู้ใดเพียงดังคนบอด ในโลก เป็นผู้ใดครับเพื่ออันลวง แม่ซึ่งเรา เป็นผู้เกิดแล้ว (ย่อมเป็น), อ. เธอ ย่อมเดี้ยวกัน ซึ่งคุณนั้นเทีย, นอนแล้ว บนแผ่นดินนั้นเทีย, เป็นคนเปลือย เป็น เที่ยวไปแล้ว, ตอนแล้ว ซึ่งผอม ท. ด้วยท่อนแห่งแปรงแห่งตาล ลิ้นปีท้าลิบ ห้า ท. มีใช่หรือ, ก็แล (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มืออยู่), (อ. เธอ) ล่วงอยู่ ซึ่งโลก ย่อมกล่าว ว่า ‘อ. เราก เป็นผู้มีลม เป็นภักษา ย่อมเป็น, (อ. เราก) ย่อมยืนอยู่ ด้วยเท้าข้างเดียว, (อ. เราก) ย่อมไม่นั่ง, (อ. เราก) ย่อมไม่นอน’ ดังนี้, (อ. เธอ) เป็นผู้ใดครับเพื่ออันลวง แม่ซึ่งเรา ย่อมเป็น, แม่ในกาลก่อน อ. ท่าน อาศัยแล้ว ซึ่งทิก្យិ อันชั่วชา อันلامก เป็นผู้มีคุณเป็น ภักษา เป็นผู้นักอนบันแห่งเดิน เป็นผู้เปลือย เที่ยวไปอยู่ เป็นผู้ถึงแล้ว ซึ่งการถอนหัวผอม ด้วยท่อนแห่งแปรงแห่งตาล ลิ้นกาล อันมีประมาณแห่งนี้ ย่อมเป็น, (อ. เธอ) ย่อมถืออา ซึ่งทิก្យិ อันชั่วชา อันلامกนั้นเทีย แม่ในกาลนี้” ดังนี้ฯ

“กี ปุน มยา กต์ มahaສමණaṭi ၇

(อ. อาชีวากษ์ชี้ว่าชั้มพากะ นั่น ทุกตามแล้ว) ว่า “ข้าแต่สมณะผีใหญ่ ก (อ. กรรม) อะไร อันข้าพเจ้า กระทำแล้ว” ดังนี้ ฯ

ອາສຸສ ສຕຸລາ ປຸ່ພເພ ກຕກມຸນ ອາຈິກູ້ ໃ

ครั้งนี้ ว. พระศาสดา ตรัสบอกแล้ว ซึ่งรวม (อันอาจว่าชัมพุก) กระทำแล้ว ในกาลก่อน (แก่อ้าวากชื่อว่าชัมพุก) นั้น ๆ

ຕະສສ, ສຕຸລົງ ກເນີນເຕເຢວ, ສໍາເລັດ ອຸປະນໂນ, ທິຣູຕຸຕປ່ປ ວັກຈິຕໍ່ ၅

ครั้นเมื่อพระค่าสดา ตรัสอยู่นั่นเที่ยว อ. ความลังเวช กิจขี้นแล้ว (แก่อ้าวีกชื่อว่าชัมพุก) นั่น, อ. หิริและโวตตัปปะ^๔ ปราภากแล้ว ๆ

ໂສ ອາກກົງໂກ ນິລືທີ ၅

(อ. อาชีวังชื่อว่าชัมพาก) นั้น เป็นผู้กระทำการ (เป็น) นั่งแล้ว ๆ

ອົດສະ ສູຕາ ອທກສາກັກ ຂີປິຕວາ ອາກສີ ໧

ครั้งนี้ อ. พระคานสดา ทรงยืนไปแล้ว ซึ่งผ้าสาภกเป็นเครื่องอาบตึงหน้า ได้ประทานแล้ว (แก่อ่าชีวะเชือว่าซัมพาก) นั้น ๆ

ໂສ ຕໍ່ ນິວາເສດຖາ ສຕາරໍ ວນທີ່ຕວາ ເອກມນຕໍ ນິລື້ທີ ໃ

(อ. อาชีวากชี้อ้วซัมพุก) นั่น นุ่งแล้ว (ซึ่งผ้าสาภูกเป็นเครื่องอาบซึ่งน้ำ) นั่น ถวายบังคมแล้ว ซึ่งพระค่าสตดา นั่งแล้ว ณ
ที่สุดส่วนหัวหนึ่ง ๆ

ສົດຖາປັບສົດ ອນຸປະເທດ ກາເຕີວາ ຮມມຳ ເທເລສີ ၇

ແມ່ວ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ ຊຶ່ງວາຈາເປັນເຄື່ອງກາລ່າໂດຍລຳດັບ ທຽນແສດງແລ້ວ ຊຶ່ງນໍາຮົມ (ແກ່ອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນັ້ນ ၇

ໂສ ເທສ່າງວາສາເນ ສທ ປົກລິສັນກິທາທີ ອວຫຼາດ ປັດຕູວາ ສົດຖາຮ່າງ ວັດທິຕູວາ ອຸງຸຈາຍາສານາ ປັພັພັບປັນຈ ອຸປ່ສົມປາທຸລຸຈ
ຢາຈີ ၇

ໃນກາລເປັນທີ່ສູດລົງແໜ່ງເທຄ່າ (ອ. ອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນັ້ນ ບຽນແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະວ່າທັກ ກັບ ດ້ວຍປົກລິສັນກິທາ ທ. ຖາຍບັງຄມ
ແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະຄາສດາ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ຈາກອາລະນະ ທູລຂອແລ້ວ ຊຶ່ງການປຣພາດວ່າຍ ຊຶ່ງການອຸປ່ສົມປາທຸລຸຈ ແລ້ວ ຊຶ່ງການ

ເອົດຕາວາຕາສູສ ບຸຮົມກມໍ ປຣົກຢືນ ၇

ວ. ກຣມອັນມືໃນກາລກ່ອນ (ຂອງອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນັ້ນ ສິ້ນຮອບແລ້ວ (ດ້ວຍເຫດີ) ອັນມືປະມານແກ່ນີ້ ၇

ອຍໝີທີ ຂຶ້ມາສົມທາເດັ່ງ ຈູ້ທີ ອຸກໂໂກເສທີ ອຸກໂໂກລິຕູວາ, ຍາວຍໆ (P152) ມທກປລວີ ຕີຄາງູຕາທີກີ່ ໂຍໝີນໍ ອຸສສັນນີ;
ຕາກ ອົງຈິມທີ ປິຈູວາ ຕຕູດ ປົກກາວເສເສນ ປົມຈົປນຸ້ມສານີ ອິນໍ ວົປປກາຣໍ ປັດໂຕ, ເຕັນສູສ ຕຳ ກມມຳ ຂີ່ນໍ,
ວິສຕິຕົວສູສສຫສູສານີ ອິນິນາ ກຕສູສ ສມຜົນມຸມສູສ ພລ ນາເສຕຸ່ນ ລັກກາ; ຕສຸມາ ຕຳ ສົດຖາ ທກຸຂົມຫຫຼຸດ ປຸລາເຮົາຕູວາ
“ເອົ້າ ກີກັບ ຈະ ພຸຮ່າມຈົບຍຸດຸ ອາຫ ၇

ກີ (ອ. ອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນີ້ ດ້ວຍແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະມາເຄະຮູ້ຂຶ້ນສັບ ດ້ວຍວັດຖຸເປັນເຄື່ອງດ່າ ທ. ສີ, ໄກມໍແລ້ວ ໃນຮຽກຊື່ອວ່າ
ອວເຈີ- ວ. ແຜ່ນດີນໃຫຍ່ ນີ້ ມີຫາຂຶ້ນແລ້ວ ສິ້ນໂຍ່ນໍ ອັນຍິ່ງດ້ວຍຄາງູຕສາມ ເພີ່ງໄດ -ເພີ່ງນັ້ນ ຢື່ນແລ້ວ ຊຶ່ງປະການອັນແປລກ ນີ້
ສິ້ນປີ້ຫ້ລົບທ້າ ທ. ດ້ວຍພລອັນສຸກແລ້ວອັນແລ້ວລົງ (ໃນເພງການດ່າ) ນັ້ນ, (ເພງເຫດີ) ນັ້ນ ວ. ກຣມ ນັ້ນ (ຂອງອາຊີວັກຊື່
ວ່າໜັກ) ນັ້ນ ສິ້ນແລ້ວ, (ອັນກຣມ ນັ້ນ) ໄນ່ອຈາ ເພື່ອວັນຍັງພລ ແທ່ງສມຜົນຮົມ ອັນ (ອັນອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນີ້ກະທຳແລ້ວ
ສິ້ນພັນແທ່ງປີ້ລົບ ທ. ໄທ້ຈົບຫາຍ, ເພງເຫດີນັ້ນ ວ. ພຣະຄາສດາ ທຽນເຫັນດອກແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະທັດີເປື້ອງຂວາ ຕຣັສແລ້ວ ວ່າ
“(ວ. ເຫດີ) ເປັນກີກັບ (ເປັນ) ຈົນມາ, (ວ. ເຫດີ) ຈົນປະພຸດຕີ ຊຶ່ງພຣະມຈຈຣຍ” ດັ່ງນີ້ ၇

ຕາກເຫວຸສ ຄືທິລິງຄົ່ມ ອນຸຕຣາຍີ, ອຸງຸຈົບວິກຸຂາຮ້ໂຣ ສັງລົງສົດຖຸໂຣ ວິຍ ອໂລດີ ၇

ໃນຂະນະນີ້ນີ້ເຖິງ ວ. ເພີ່ງແກ່ຄຖທັດີ (ຂອງອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກ) ນັ້ນ ທ່າຍໄປແລ້ວ, (ວ. ອາຊີວັກຊື່ອວ່າໜັກນີ້) ເປັນຜູ້
ທຽນໄວ້ໃໝ່ບໍ່ມີບໍ່ມີບໍ່ມີກາລັກທິດີ ໄດ້ເປັນແລ້ວ ၇